

Η επέτειος ενθρονίσεως του Φθιώτιδος Συμεών με χειροτονία του Αρχidiaκόνου του και χειροθεσίες

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Σε κλίμα συγκίνησης και χαράς εορτάσθηκε σήμερα στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος η επέτειος των πέντε ετών από την Ενθρόνιση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Ήταν Σάββατο 16 Νοεμβρίου 2019 όταν ο Ιερός Κλήρος, οι Αρχές και ο φιλόχριστος λαός της Φθιώτιδος υποδέχθηκε στην Λαμία, στην Καθέδρα της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος με αγάπη και επευφημίες το νέο του Ποιμενάρχη, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Σήμερα, Σάββατο 16 Νοεμβρίου 2024, πέντε χρόνια μετά, στον Ιερό

Μητροπολιτικό και Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας τελέσθηκε ο Πανηγυρικός Όρθρος και η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών και η οποία μεταδόθηκε από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών επέλεξε αυτήν την ημέρα, προκειμένου να τελέσει σε κλίμα συγκινήσεως και χαράς την εις πρεσβύτερον Χειροτονία του Αρχidiaκόνου του, π. Νικολάου Πολυζώη στον οποίο απένειμε και όλα τα εκκλησιαστικά οφίκια του δευτέρου βαθμού της ιερωσύνης σε ένδειξη τιμής και αναγνώρισης της υποδειγματικής και άριστης διακονίας του στην θέση του Αρχidiaκόνου.

Χειροτονητήριοις λόγος του Αρχidiaκόνου

Ο π. Νικόλαος στον χειροτονητήριοις λόγο του με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη προς το πρόσωπο του Σεβασμιωτάτου κατέθεσε:

«Χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα» στέκομαι τούτη την ιερή στιγμή ενώπιον του φρικτού θυσιαστηρίου, ενώπιον του Ποιμενάρχου και Επισκόπου μου, ενώπιον αξίων αρχιερέων, του πνευματικού μου πατρός, τόσων σεβασμίων ιερέων και συνδιακόνων. Ἐνώπιον του κυρίου ημών Ἰησοῦ Χριστοῦ, κυρίως, στον οποίο, εν τη φρικτή ημέρα της κρίσεως, ἅπαντες θα αποδώσουμε λόγο για τα πεπραγμένα και τα μη πεπραγμένα. Και όλα αυτά κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, της φρικώδους του Ἰησοῦ θυσίας όπου παρίστανται «κύκλω τὰ Σεραφεῖμ, κατακαλύπτοντα τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν».

Με συντριβή ψυχής, αναμένων την, υπό των τιμίων χειρῶν Σας, χειροτονία στον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης, αυτόν του Πρεσβυτέρου, επιτρέψατέ μου να εκφράσω από καρδιάς, μερικές σκέψεις και σαλπίσματα της ψυχής μου, την οποία, εκτυπώτερον, παραδίδω σήμερα στην αγία του Χριστοῦ Εκκλησία.

Δεν αισθάνομαι, ἄλλωστε, ικανός να αρθρώσω λέξη περί ιερωσύνης. ο ορθότομος λόγος των θεοφόρων Πατέρων μας, ἔχει καλύψει ὅτι μπορούσε να ειπωθεί περί του μεγάλου της ιερωσύνης Μυστηρίου, αφήνοντας σε εμάς τους ελαχίστους τον στηριγμό αλλά και τον αυστηρό ἔλεγχο της συνειδήσεως. Θράσος, μάλλον, θα ἦταν να μιλήσω, ο ανάξιος, ενώπιον λογίων Αρχιερέων και ιερέων περί της αξίας και της σημασίας της ιερωσύνης.

Το πρώτιστο που θέλω να ζητήσω, σεβαστοί μου Πατέρες, είναι η σημερινή προσευχή και εύχή σας να με συνοδεύει στην ιερατική μου πορεία. Αυτό θα είναι το πολυτιμότερο δώρο που θα μπορούσα να έχω από εσάς.

Στο κατώφλι, λοιπόν, της ιερωσύνης, προσέρχομαι ασθενής, αδύναμος, συναισθανόμενος όσο μπορώ την αναξιότητά μου. Βασιζόμενος όχι στις δικές μου δυνάμεις και ικανότητες, αλλά στη χάρη του Παναγίου Πνεύματος, η οποία «τα ασθενή θεραπεύει και τα ελλείποντα αναπληροί», και στην ευχή και εμπιστοσύνη του Επισκόπου μου, στο πρόσωπο του οποίου σημαίνεται η Εκκλησία.

Αυτά τα ελάχιστα που θέλω να προσπαθήσω να προσφέρω εντίμως στην ιερατική μου διακονία είναι η άδολη αγάπη μου για τον Χριστό και την Εκκλησία Του, η φιλότιμη εργασία μου και η διακονία των αδελφών μου, πάντοτε με υπακοή στον Επίσκοπό μου.

Κατανοώ ότι στις δύσκολες εποχές που βρισκόμαστε οι αδελφοί μας επιθυμούν να αντικρύσουν στα πρόσωπα των Ιερέων τους, τη μορφή του καλού Σαμαρείτου, του επιχέοντως έλαιον στις πληγές και τα καθημερινά τους προβλήματα. Διψούν οι αδελφοί μας για λόγο Κυρίου, λόγο παρηγορητικό, λόγο θεραπευτικό, λόγο και έργα αγάπης. Θέλουν να βλέπουν τον Χριστό στα πρόσωπα μας. Να εύχεσθε να μην τους απογοητεύσω.

Σεβασμιώτατε πάτερ και Δέσποτα,

Στα χρόνια αυτά της διακονίας μου υπήρξαν πολλές στιγμές. Ευχάριστες και πνευματικές. Αλλά και δύσκολες. Σε όλες αυτές τις στιγμές δεν έχασα ποτέ την βεβαιότητα της πατρικής σας παρουσίας, της άδολης στηρίξεως, της πραγματικής αγάπης Σας προς την ελαχιστότητά μου. Άλλοτε με τον πατρικό Σας λόγο, άλλοτε με την ακόμη πατρικότερη σιωπή Σας, γίνατε «ξύλον εύσκιόφυλλον», παραβλέποντας τα λάθη και τις ελλείψεις μου.

Μου δείξατε εμπιστοσύνη και με περιβάλλατε με την ύψιστη τιμή να Σας διακονώ, μάλιστα, ως αρχιδιάκονος. Μαθήτευσα στο πανεπιστήμιο της διακονίας καθοδηγούμενος από τον πλέον ικανό και δόκιμο καθηγητή: Εσάς. Διατηρώ στην καρδιά μου με απεριόριστη ευγνωμοσύνη τα δώρα που μου προσφέρατε σε όλη αυτή την πορεία, δώρα ανεκτίμητα και πνευματοποίκιλτα.

Μαθητεία σπουδαία και πλούσια. Εμπειρίες πολυτιμότες. Ωφέλεια νού και καρδίας. Μία πορεία δίπλα Σας, κοπιώδης μεν, με την βεβαιότητα δε ότι «ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ». Γιατί το σημαντικότερο που μου εμφυσήσατε όλα αυτά τα χρόνια είναι η άοκνη, συνεχής και ανιδιοτελής εργασία για την Ἐκκλησία και το ποίμνιό της.

Υικώς, Σας ευχαριστώ για όσα πατρικώς μου προσφέρατε.

Ευγνωμοσύνη οφείλω να εκφράσω και στον γεροντά μου, πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη πατέρα Ἄγγελο Ανθόπουλο Πρωτοσύγκελλο της Ι.Μ. Περιστερίου για τις θερμές προσευχές του, την πολυτιμότερη πνευματική καθοδήγηση και την εν παντί πατρική του στήριξη, κυρίως όμως για την άδολη και πλατειά αγάπη του.

Ζητώ ταπεινώς τούτη τη φρικτή ώρα, να με συγχωρήσετε για όσες εξαιτίας της απειρίας και των ελλείψεών μου, σας πίκρανα.

Ευχαριστώ εκ βαθέων άπαντας τους σεβαστούς πατέρες, όλως ιδιαιτέρως τους συλλειτουργούντες και συμπροσευχομένους σήμερα, στην πιο σημαντική ημέρα του βίου μου.

«Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου, τόν νυμφῶνα σου βλέπω κεκοσμημένον. Καί ἔνδυμα οὐκ ἔχω ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ».

Παρακαλώ, Σεβασμιώτατε και την αίγλη της αρχιερωσυνης σας ενδύσατέ με, ώστε να αξιωθῶ να εισέλθω εις την χαράν του Κυρίου μου».

Λόγος Σεβασμιωτάτου προς το νέο Πρεσβύτερο

Ο Σεβασμιώτατος στον πατρικό του λόγο προς τον π. Νικόλαο σημείωσε:

«Ευλαβέστατε Αρχιδιάκονε και αγαπητέ μου αδελφέ, π. Νικόλαε.

Πλημμυρίζει η καρδιά μου σήμερα από ποικιλία συναισθημάτων καθώς, αφ' ενός μεν για μία ακόμη φορά ατενίζω και αισθητά αλλά και νοητά το ευλογημένο ποίμνιο της τοπικής μας Εκκλησίας, τους αγαπητούς άρχοντες, τον λαό μας τον αγαπημένο και κυρίως τους αδελφούς κληρικούς, πρεσβυτέρους και διακόνους, όπως για πρώτη φορά, με το βλέμμα μου συνάντησα το δικό τους βλέμμα, πριν από 5 χρόνια, τέτοιες περίπου ώρες. Σαν σήμερα, το Σάββατο 16 Νοεμβρίου 2019.

Ανάμεσα στα πρόσωπα που συνάντησα , ήταν και το δικό σου πρόσωπο . Ενός νέου διακόνου, πλησίον σε ένα ικανό Αρχιδιάκονο, τον προκάτοχό σου π. Ευστάθιο, έχοντας πρόσφατα χειροτονηθεί από τον Άγιο Προκάτοχό μου, Μητροπολίτη Φθιώτιδος κυρό Νικόλαο, με έκδηλη στο πρόσωπό σου την αγωνία, τα ερωτηματικά, αλλά κυρίως την προσδοκία, γιατί πάντοτε όλοι μας το καινούργιο το ατενίζουμε με προσδοκία, με λαχτάρα, αλλά και με φόβο. Μήπως το καινούργιο μας διαψεύσει, μήπως το καινούργιο μας απογοητεύσει, μήπως το καινούργιο μας προδώσει.

Και επειδή, όπως έχω αποδείξει εδώ και πέντε χρόνια, ο Θεός μου χάρισε να έχω μικρά αυτιά και εξ ανατομίας, αλλά και εκ νοοτροπίας, να μην ακούω τους άλλους για το τι μπορεί να νομίζουν, τι μπορεί να πιστεύουν ή το τι μπορεί να λένε για τον κάθε άλλο, προτίμησα να εμπιστευτώ την δική μου κρίση, το δικό μου αισθητήριο, όχι γιατί είναι αλάνθαστο, αλλά γιατί στη ζωή μας πρέπει να έχουμε την δύναμη να απολαμβάνουμε ακόμα και τα λάθη μας.

Γιατί στη ζωή μας πρέπει να έχουμε την τόλμη να κρίνουμε και να αποφασίζουμε και τίποτα στην ζωή μας σπουδαίο δεν μπορεί να γίνει χωρίς διακινδύνευση.

Τίποτα μεγάλο δεν μπορεί γίνει να χωρίς ρισκάρισμα, ούτε η επιλογή συνεργατών, ούτε η λήψη αποφάσεων, ούτε η πρόοδος μέσα στη ζωή. Έτσι λοιπόν, όσα διέκρινα στο πρόσωπό σου, όλα αυτά επιβεβαιώθηκαν στην πράξη και όχι μόνο επιβεβαιώθηκαν αλλά ξεπέρασαν τις προσδοκίες μου.

Έτσι λοιπόν, πολύ πριν ακόμα ακούσω από τους συμπατριώτες σου στην Αταλάντη που τόσο αγαπώ, πριν ακόμα ακούσω λοιπόν το τι λένε για εσένα και πως σε θυμούνται οι καθηγητές σου, οι δάσκαλοί σου, οι φίλοι σου, οι συμμαθητές σου, οι συμμαθήτριες σου, οι άνθρωποι που σε γνώρισαν.

Πριν να περιμένω να ακούσω τον οποιοδήποτε άλλο, ο οποίος σε αγαπά, ή σε θαυμάζει ή καμαρώνει για χαρίσματα που σου έδωσε και εσένα ο Θεός, όπως και πολλοί άνθρωποι.

Νικόλαε, σε κοίταξα στα μάτια από την πρώτη στιγμή και σε επέλεξα να είσαι κοντά μου συνεργάτης μου, συνοδοιπόρος, μαθητής, όπως είπες, αλλά και συγκληρυστικός. Και πράγματι σήκωσες στους ώμους σου μία απαιτητική διακονία, μια διακονία δύσκολη, μία διακονία που δεν είναι μόνο αυτό το οποίο φαίνεται και το οποίο μπορεί να το θαυμάζουν οι άνθρωποι.

Η διακονία μας δεν είναι οι φωτογραφίες μας, οι οποίες μπορεί να μας δίνουν μια αναγνωρισιμότητα αλλά και μία έκθεση μέσα στον κόσμο. Η διακονία μας δεν είναι η ωραία φωνή, η ωραία ψαλμωδία ή η τέρψη των οφθαλμών ή της ακοής.

Η διακονία μας μετριέται εκεί που δεν βλέπει κανείς και η αληθινή μας διακονία κυρίως μετριέται, όταν είμαστε μόνοι μας, αντιμέτωποι με την συνείδησή μας, όταν βρισκόμαστε στο κελί μας, στη μοναξιά μας, στις αγωνίες μας, προσευχές μας, στις αμφιταλαντεύσεις μας, στα χτυπήματα, τα οποία δεχόμαστε κι όπως έχεις δει, όταν μας χτυπάνε, δεν είναι κανείς κοντά μας.

Κοντά μας είναι όταν μας χειροκροτούν, όταν μας εγκωμιάζουν, όταν είμαστε στη δόξα και στην τιμή. Αλλά όταν βιώνουμε την αδικία, την αμφισβήτηση, την εγκατάλειψη, τότε είμαστε μόνοι μας και αυτό το ποτήρι θα το γευτείς στη ζωή σου, γιατί είναι ποτήρι που γεύεται κάθε κληρικός. Είναι συνυφασμένο με την ζωή του κληρικού.

Είδα λοιπόν στο πρόσωπό σου, έναν αφοσιωμένο εργάτη. Έχουμε ανάγκη στην ζωή μας από εργάτες, έχουμε ανάγκη από ποιητές έργων και όχι λόγων. Ένα παιδί εργατικό, πρόθυμο, χαρούμενο. Ένας άνθρωπος ταλαντούχος και κυρίως αφοσιωμένος και υπομονετικός.

Ο Θεός σε αξίωσε στην ζωή σου να ξέρεις τι θα πει βιοπάλη και κόπος και μόχθος και για αυτό μπορείς να καταλάβεις και τους ανθρώπους που δεν έχουν δουλειά και τους ανθρώπους που χάνουν τη δουλειά τους και κυρίως τους ανθρώπους, που δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα και παλεύουν στη δύσκολη καθημερινότητα.

Έχεις γνωρίσει το πένθος χάνοντας τον πατέρα σου, τον Ελευθέριο, που μνημονεύσαμε σήμερα και ξέρεις τι σημαίνει πένθος, στέρηση, απώλεια. Έχεις δοκιμαστεί, παρά το νεαρό της ηλικίας σου. Έχεις γνωρίσει τι σημαίνει διάψευση, τι σημαίνει προδοσία, απογοήτευση.

Όλα αυτά είναι πολύτιμα εφόδια, μεγάλα πανεπιστήμια, τα οποία έχουν μαλακώσει την καρδιά σου και σου έχουν χαρίσει ευαισθησίες, τις οποίες διέκρινα και της θεωρώ πολύτιμες. Ευγένεια στην ψυχή σου, καλοσύνη, επιείκεια, ευπροσηγορία, προθυμία και αγάπη για το ωραίο και το όμορφο, το πνευματικό και το καλό.

Κοντά μου τα τελευταία χρόνια έζησες πολύ ιδιαίτερες και μεγάλες στιγμές. Και όντως σου άνοιξα την ζωή μου ολόκληρη, την καθημερινότητα μου. Δεν έμεινες στην γνώση του προγράμματός μου, αυτού που αναγινώσκουν οι αδελφοί μας κάθε Κυριακή βράδυ από την ιστοσελίδα της Μητροπόλεως μας, αλλά έζησες και αυτά που δεν γράφονται στο πρόγραμμα.

Με ακολούθησες παντού, σε όλα τα ταξίδια μου, στις περιοδείες μου. Μαζί περπατήσαμε μέσα στα χιόνια, μαζί πήγαμε στα πιο μικρά χωριά. Έζησες κοντά μου μεγάλες στιγμές. Αξιώθηκαν κοντά μου πράγματα που ελάχιστοι διάκονοι θα έχουν την ευκαιρία να αξιωθούν στην διακονία τους.

Να λάβεις ευχή από Προκαθημένους Ορθοδόξων Εκκλησιών, να συλλειτουργήσεις με δεκάδες Αρχιερείς, να βρεθείς σε μεγάλες εορτές και πανηγύρεις και μεγάλα γεγονότα, που έζησε η τοπική μας Εκκλησία τα τελευταία χρόνια και ζει.

Αλλά και σε μεγάλες θλίψεις. Έγινες μέλος της οικογένειάς μου. Έγινες αδελφός των βιολογικών μου αδελφών, έγινες και εσύ αδελφός και φίλος. Έγινες παιδί της μητέρας μου. Έγινες δικός μας άνθρωπος. Ήσουν κοντά μου στο δικό μου πένθος και στις δικές μου δοκιμασίες. Όλα αυτά δεν είναι στοιχεία για να καυχηθείς, αλλά για να δοξάζεις τον Θεό και να καταλάβεις ότι κουβαλάς πάνω σου πολύτιμες παρακαταθήκες.

Πάνω απ' όλα όμως αγαπητέ μου π. Νικόλαε, εκτίμησα τον σεβασμό και την αγάπη που έδειξες στους ιερείς μας, στους πρεσβυτέρους, που δεν μπήκε μέσα σου το δηλητηριώδες μικρόβιο της οίησης, της έπαρσης.

Δεν αισθάνθηκες ποτέ ότι είσαι αυλικός στην αυλή ενός άρχοντα, αλλά ότι είσαι αδελφός και μέλος μίας οικογένειας και φέρθηκες με σεβασμό και αγάπη σε όλους τους ιερείς μας και αυτό αποτελεί την πολυτιμότερη παρακαταθήκη και σήμερα που βρίσκονται εδώ, είναι με την καρδιά τους και άλλοι που δεν μπόρεσαν να είναι εδώ και λειτουργούν, σε μνημονεύουν με αγάπη τούτη την ώρα.

Αυτή η αγάπη των ιερέων της Μητροπόλεως μας, είναι για εσένα το ωραιότερο δώρο και πάντοτε να τους σέβεσαι και να τους αγαπάς και να αντλείς δύναμη και κουράγιο από την ζωή τους.

Άκουσες πολλά, είδες πολλά δίπλα μου. Είδες πως χειρίζομαι δύσκολες καταστάσεις. Προβλήματα που δεν μπορεί κανείς να φανταστεί. Φτάσαμε να κινδυνέψει ακόμη και η ζωή μας στους δρόμους, όπως πρόσφατα, και άλλες ταλαιπωρίες. Σε όλα αυτά ήσουν πιστός, αφοσιωμένος και όλα αυτά συναποτελούν ένα πολύ ισχυρό βιογραφικό.

Όχι για να το κομίσεις μέσα στις κοσμικές συναντήσεις, αλλά για να το προσφέρεις στον Θεό. «Πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα». Αυτό αγάπησες και θέλησες από μικρό παιδί και αυτό θα κάνεις από σήμερα και για πάντα. Να είσαι δοσμένος στην αγάπη του Θεού και στην αγάπη της Εκκλησίας. Στην αγάπη του Χριστού και στην αγάπη των ανθρώπων. Έχουμε ευλογία στον τόπο μας να έχουμε εκλεκτούς ανθρώπους.

Με έχεις ακούσει συνέχεια, να σου τονίζω πόσο ευλογημένος είναι ο λαός της Φθιώτιδος. Πόσο ευλογημένους άρχοντες. Έχεις δει πόσο τους αγαπώ και πόσο συνεργάζομαι μαζί τους. Και εσύ θα συνεργάζεσαι, θα συμπορεύεσαι, θα είσαι ανοιχτός στον διάλογο, στην αντίρρηση, στην αντίθετη γνώμη. Θα σέβεσαι τους πάντες και θα προσφέρεις τον εαυτό σου στους πάντες και στα πάντα.

Γι' αυτόν τον λόγο επέλεξα να διακονήσεις ως ιερέας και πάλι κοντά μου. Να είσαι κοντά μου και με επιτελικό τρόπο και εσύ να βάλεις το δικό σου λιθαράκι. Κοντά σε σπουδαίους Πατέρες και αδελφούς. Από όλους έχεις να πάρεις πάρα πολλά, να παραδειγματίζεται η ζωή σου.

Γι' αυτό λοιπόν, σε ένα από τα πιο σπουδαία έργα που μας αξίωσε ο Θεός αυτή την πενταετία να ολοκληρώσουμε με την αγάπη της τοπικής μας Εκκλησίας και την συνδρομή της Ελληνικής Πολιτείας και ιδίως της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος, θα σε τοποθετήσω και θα σε διορίσω Διευθυντή του Μουσείου Εκκλησιαστικού Πολιτισμού της Ιεράς Μητροπόλεως, το οποίο θα αναλάβεις μαζί με εκλεκτούς συνεργάτες να το ολοκληρώσεις εσωτερικά, να το ευτρεπίσεις εσωτερικά για να το εγκαινιάσουμε και να το προσφέρουμε στον λαό της Φθιώτιδος.

Ένα Κέντρο Έρευνας, Εκπαίδευσης, Τεκμηρίωσης και Διαχείρισης της Εκκλησιαστικής Πολιτιστικής μας Κληρονομιάς. Ασφαλώς θα έχεις κοντά σου και επιστήμονες ειδικούς και άλλους, αλλά εσύ θα αναλάβεις την Διεύθυνση του Κέντρου.

Και ως κληρικός διορισμένος εδώ στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου που θα είναι η οργανική σου θέση, θα σε χειροθετήσω σήμερα και ως Σκευοφύλακα της Μητροπόλεως. Άλλωστε αυτά συνδέονται μεταξύ τους και το Μουσείο και με το Σκευοφυλάκιο και το Κειμηλιαρχείο της Μητροπόλεως μας.

Πάνω απ' όλα παιδί μου, θα είσαι μέσα στην καρδιά σου. Να θυμάσαι πάντα ότι έχεις έναν πατέρα που σε αγαπά και μια αγκαλιά που θα σε στηρίζει και θα σε ενδυναμώνει. Γι' αυτό μην φοβάσαι και μην δειλιάζεις. Μόνο πίστευε και αγάπα. Αγάπα τον Θεό, αγάπα τον άνθρωπο, αγάπα την διακονία σου και ο Θεός της Αγάπης θα είναι πάντοτε μετά σου, πάσας τας ημέρας της ζωής σου.

Είσελθε εις την Χαράν του Κυρίου σου. Ένα νέο ξεκίνημα κάνεις σήμερα και εγώ μαζί σου και με όλους σήμερα πάλι ενθρονίζομαι και κάνω ένα νέο ξεκίνημα για την αγάπη του λαού Θεού, την αγάπη του Χριστού και της Εκκλησίας. Σε συνοδεύουν οι προσευχές και η αγάπη όλων. Όλοι σε αγάπησαν και όλοι σε αγαπούν και θα σε αγαπούν, θα σε στηρίζουν και θα περιμένουν πολλά από εσένα.

Και να ξέρεις, ότι αυτή η προσδοκία δεν είναι εύκολο άθλημα. Πολλές φορές θα παρακαλās να μην σε ξέρει κανένας και να μην περιμένει κανείς τίποτα από εσένα, αλλά δυστυχώς αυτή σου η παράκληση δεν θα εισακουστεί και θα περιμένουμε πολλά από εσένα και είμαι βέβαιος, Άγιε Διευθυντά του Μουσείου Εκκλησιαστικού Πολιτισμού της Μητροπόλεως μας, αγαπητέ μου π. Νικόλαε, είμαι βέβαιος ότι θα ανταποκριθείς».

Ακολούθησε σε κλίμα χαράς, συγκίνησης και ιδιαίτερου ενθουσιασμού η εις πρεσβύτερον Χειροτονία και οι χειροθεσίες του π. Νικολάου.

Το έργο του Μητροπολίτη Φθιώτιδος Συμεών

Για το πολυσχιδές έργο του Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών την πενταετία που παρήλθε αναφέρθηκε στον λόγο του, εκ προσώπου του Ιερού Κλήρου, ο Άγιος Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Πρωτ. π. Νεόφυτος Ραφαηλίδης, ο οποίος ανέφερε:

«Με τη συμμετοχή μας στη Θεία Λειτουργία από το πρωί και την εις πρεσβύτερον χειροτονία του Αρχιδιακόνου Νικολάου μέσα σε κλίμα χαράς και κατάνυξης ενώσαμε τις προσευχές μας υπέρ υγείας και μακροημερεύσεώς σας.

Η επέτειος σήμερα των πέντε ετών από την ενθρόνιση σας, εορταζομένη συντελεί στην πανηγυρική εκδήλωση των αισθημάτων αγάπης και Σεβασμού του Κλήρου και του λαού προς το πρόσωπό Σας, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί και σταθμό ανακεφαλαίωσης της ποιμαντικής Σας δράσης, η οποία είναι «ου σμικρά» και αξία κάθε τιμής. Αποτελεί δε ιστορικό σταθμό άξιο πάσης εξάρσεως.

Πανοσιολογιώτατοι Άγιοι Ηγούμενοι, τίμιο Πρεσβυτέριο, Οσιολογιώτατες Μοναχές, Κύριοι Βουλευτές, κύριε Περιφερειάρχα, Κύριε Δήμαρχε, Ενδοξώτατοι Στρατηγοί, κύριοι εκπρόσωποι Συλλόγων και Φορέων, Αγαπητοί μου αδελφοί.

Όταν στις 16 Νοεμβρίου 2019 ο νέος τότε Μητροπολίτης Φθιώτιδος Συμεών Βολιώτης ανέβαινε στον ιστορικό θρόνο της Φθιώτιδος, που είχαν λαμπρύνει μεγάλοι αρχιερείς προκάτοχοι, εκφώνησε λόγο ειρηνικό και πατερικό, ένα θεολογικό και ποιμαντικό κείμενο, γραφικά και πατερικά τεκμηριωμένο.

Οι αρχές και οι θέσεις στον εισβατήριο λόγο του φανερώνουν την καθαρή εκκλησιαστική και πνευματική στάση του, το ειρηνικό και αγαπητικό πνεύμα, το πνεύμα ιεραποστολής και μαρτυρίας, από το οποίο ενεφορείτο και στο οποίο είναι σταθερός και συνεπής όλα αυτά τα χρόνια μέχρι σήμερα.

Στον εισβατήριο λόγο του χρησιμοποιεί με ειδικό βάρος τις φράσεις « Ανοίγει από σήμερα μία νέα σελίδα στο κεφάλαιο της τοπικής μας Εκκλησιαστικής ιστορίας...» και ως προανάκρουσμα του νέου και ελπιδοφόρου που θα ακολουθούσε έγραφε «Έρχομαι για να χτυπήσω τις πόρτες των καρδιών όλων σας. Ανοίξτε μου! Δεν έρχομαι να εισβάλλω με βία. Έρχομαι να σας γνωρίσω.» «Θέλω να είμαι ο Δεσπότης της καρδιάς σας, ο Επίσκοπος και Μητροπολίτης της καρδιάς σας...», «Έρχομαι για να διακονήσω το είναι σας ως Πατέρας και Ποιμένας της καρδιάς σας».

Σ' αυτές τις φράσεις περιέχονται τα πάντα και κάτω από το βάρος αυτής της ευθύνης ζει και εργάζεται.

Σ' αυτές τις καθαρά πνευματικές αρχές, αγωνίζεται τον εσωτερικό προσωπικό του αγώνα και ζει διαρκώς σε μια αγωνία, φοβούμενος «μη αδόκιμος ευρεθή» μπροστά στο Θεό και το λαό που του εμπιστεύθηκε. Εμείς που εργαζόμαστε μαζί του τα πέντε χρόνια, που πέρασαν από την ενθρόνισή του, γνωρίζουμε αυτόν τον αγώνα του και νοιώθουμε την ιερή αυτή αγωνία, αγώνα ανδρός υπευθύνου, πιστού και αφοσιωμένου στο έργο του.

Αγώνα ανδρός του οποίου η σύνεση, η αίσθηση του χρέους και η ποιμαντική ευθύνη δεν κατέστη δυνατόν να ανακοπεί ούτε και κατά το διάστημα της πανδημίας του Covid 19.

Από τις πρώτες προτεραιότητες του η εσωτερική αναδιοργάνωση της Διοικήσεως της Ιεράς Μητροπόλεως. Κατήρτισε τον «Κανονισμό συστάσεως και διαθρώσεως υπηρεσιών και θέσεων του ΝΠΔΔ της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος» και εν συνεχεία τον Κανονισμό «Περί έκμισθώσεως, έκποιήσεως και έν γένει αξιοποιήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος».

Για την καλύτερη και αποδοτικότερη διοίκηση της Ιεράς Μητροπόλεως συνέστησε καί λειτουργοῦν υποδειγματικά τά κάτωθι ἀποκεντρωμένα Κέντρα Ἐπισκοπικῆς καί Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας σέ ἔδρες τῶν πάλαι ποτέ διαλαμψασῶν Ἐπισκοπῶν.

α. ἹερόἘπισκοπεῖο Ταλαντίου καί Λοκρίδος στήν παραλία Λιβανατῶν - Σκάλας Ἄταλάντης, Δήμου Λοκρῶν.

β. ἹερόἘπισκοπεῖο Θερμοπυλῶν καί Μενδενίτησος στήν παραλία Καινούργιου Δήμου Καμένων Βούρλων.

γ. *ΙερόΈπισκοπεΐοΘαυμακουῶστών Δομοκό τοῦδῶμωνύμου Δήμου.*

Οι κανονισμοί βέβαια και η Διοίκηση δεν επισκιάζουν τον καθαρά Εκκλησιαστικό χαρακτήρα του επιτελούμενου έργου. Πρώτη θέση στο έργο του κατέχει ο αγιασμός των πιστών με τα μυστήρια και κυρίως με τη Θεία Ευχαριστία. Η τέλεση της Θείας Λειτουργίας γίνεται από τον Επίσκοπο σχεδόν καθημερινά, σε μικρή ή μεγάλη εορτή, στα πιο απομακρυσμένα χωριά αλλά και στην πόλη.

Ένα πρόχειρο μέτρημα των Θείων Λειτουργιών που έχει τελέσει κατά τη διάρκεια της πενταετίας θα δώσει έναν αριθμό απίστευτο.

Σε δεύτερη θέση έρχεται το κήρυγμα του θείου Λόγου, που ο επίσκοπος το θεωρεί προσωπική του ευθύνη. Το κηρυγματικό του έργο, θεολογικό, ορθόδοξο, πατερικό ερμηνεύει το Ευαγγέλιο και μεταφέρει στο λαό τα μεγάλα εκκλησιαστικά θέματα. Η βαθειά γνώση της Γραφής και της διδασκαλίας των πατέρων.

Η γνώση των Εκκλησιαστικών προβλημάτων, η καλή γνώση της γλώσσας και η δομή του λόγου του, δημιουργούν ευχέρεια και άνεση στην άσκηση αυτού του τόσο σπουδαίου έργου.

Η ανύστακτη όμως μέριμνά του είναι η ενότητα της Εκκλησίας. Έγραφε στον Εισβατήριο λόγο του «Εξομολογούμαι ενώπιον της Εκκλησίας: Δεν με ενδιαφέρουν ούτε πλειονοψηφίες ούτε μειονοψηφίες. Με ενδιαφέρουν οι πάντες.

Ο κάθε ένας, η κάθε μία και όλοι μαζί. Από το θυσιαστήριο της καρδιάς μου δεν λείπει κανένας, διότι κανένας δεν απουσιάζει και δεν θα απουσιάζει από το ιερό θυσιαστήριο, από την αγία Τράπεζα».

Γι' αυτό πάντα όλα αυτά τα χρόνια τον συνέχει ο φόβος μήπως το πλήρωμα της Εκκλησίας κακοπαθήσει και δεινοπαθήσει «διά πτωχείαν αγάπης και διά πλούτον κακίας».

Η ελευθερία χαρακτηρίζει τη στάση του απέναντι στους κληρικούς και λαϊκούς συνεργάτες του, οι οποίοι είναι άνθρωποι με εκκλησιαστικό πνεύμα, ευσυνείδητοι, με πνεύμα υπακοής και πειθερχίας. Η εύρεση και δημιουργία νέων στελεχών κληρικών και λαϊκών ήταν και είναι στις άμεσες προτεραιότητές του και εργάζεται γι' αυτό «φιλοπόνως και αόκνως».

Προσελκύει στην Ιερωσύνη νέους, προσοντούχους και ικανούς, τους ενθαρρύνει να σπουδάσουν, και να χειροτονηθούν. Κατά το διάστημα της διαρρεύσασας πενταετίας χειροτόνησε 20 νέους κληρικούς, και ανανέωσε το δυναμικό των στελεχών της Ιεράς Μητροπόλεως.

Η συνεχής επιμόρφωση με ιερατικές συνάξεις και Ιερατικά Συνέδρια στόχευε και στοχεύει σε μια επισταμένη καθοδήγηση για την όσο το δυνατόν καλύτερη αντιμετώπιση των σύγχρονων ποιμαντικών και κοινωνικών προβλημάτων.

Το ενδιαφέρον για τους ιερείς δεν είναι απλά διοικητικό, αλλά αντίθετα ιδιαίτερα προσωπικό, πού πολλές φορές μεταφράζεται σε επιείκεια, η οποία είναι μια αρετή του Φθιώτιδος Συμεών και εφαρμογή των λόγων του Γρηγορίου του Θεολόγου «Χάρις, ότι την επιείκειαν ενεκλήθην ως άνοιαν».

Αποτέλεσμά της η δημιουργία κλίματος αγάπης και προστασίας. Η Μητρόπολη για τους ιερείς της Επαρχίας και όχι μόνο είναι η οικογενειακή εστία στην οποία βρίσκουν καταφυγή για την αντιμετώπιση παντός είδους προβλημάτων τους.

Κατ'έξοχήν άνθρωπος της Θείας λατρείας και της Παράδοσης, με μεθοδική κηρυκτική και λειτουργική ζωή, ο Φθιώτιδος Συμεών ενισχύει τη λειτουργική ζωή των ενοριών. Άριστος λειτουργός ο ίδιος όλα αυτά τα χρόνια προσπαθεί να εμπνεύσει στους νέους κληρικούς και τους πιστούς το μεγαλείο της θείας λατρείας ως βάσης πνευματικής προαγωγής.

Λειτουργεί στα πιο μικρά και απομακρυσμένα χωριά ακριβώς για να δείξει το ενδιαφέρον και την αγάπη της Εκκλησίας για τα παιδιά της, όπου κι αν βρίσκονται.

Αυτό το έντονα λατρευτικό, φιλακόλουθο και φιλομόναχο πνεύμα του Ποιμενάρχη μας τον οδήγησε στην επανασύσταση και επαναλειτουργία 4 Ιερών Μονών, από τις 23 που υπάρχουν συνολικά στην Αρχιερατική Περιφέρεια της Φθιώτιδος και στην κουρά 11 Μοναχών και Μοναζουσών.

Αξιοποίησε στο έπακρον τα έργα Εκκλησιαστικής και κοινωνικής πνοής που του κληροδότησε ο προκάτοχός του κυρός Νικόλαος Πρωτοπαπάς. Στο Πνευματικό-Διοικητικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως με 5.000 τ.μ. στεγασμένους χώρους, η καρδιά του πνευματικού και ποιμαντικού έργου της άρχισε να λειτουργεί με ρυθμούς πρωτόγνωρους.

Σε χρονικό διάστημα τριών μηνών σε συνεργασία με την ΑΠΟΣΤΟΛΗ δημιούργησε, λειτούργησε και λειτουργεί και σήμερα το Κέντρο Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιού ο «Άγιος Εφραίμ», στο ισόγειο της νότιας πτέρυγας του Πνευματικού Κέντρου, με 900 παιδιά να έχουν φιλοξενηθεί στο διάστημα της πενταετίας.

Η Σχολή Βυζαντινής Μουσικής που λειτουργούσε έως την ανάληψη των καθηκόντων του νέου Μητροπολίτου στο κέντρο της πόλης όχι μόνο μεταφέρθηκε στις ειδικά διαμορφωμένες νέες εγκαταστάσεις που δημιουργήθηκαν στον πρώτο όροφο της νότιας πτέρυγας του Πνευματικού Κέντρου, αλλά και αναβαθμίστηκε και από το Σεπτέμβριο του 2020 λειτουργεί πλέον ως Ωδείο, έχοντας σήμερα 10 παραρτήματα σ' όλη τη Φθιώτιδα και 800 μαθητές. Οι αίθουσες διδασκαλίας του εξοπλισμένες με τα απαιτούμενα μουσικά όργανα και τις ανάλογες Βιβλιοθήκες δημιουργούν ένα εξαιρετικό μαθησιακό περιβάλλον.

Η δημιουργία της τραπεζαρίας στο χώρο του Μουσείου Χαλκού, του ξενώνα και των χώρων φιλοξενίας δίνουν μιά άλλη διάσταση στη λειτουργία του Κέντρου και αναβαθμίζουν τον ιδιαίτερο ρόλο του.

Το Αμφιθέατρο, με θεατρικό ήχο και φωτισμό άνοιξε τις πύλες του σε συλλόγους και φορείς της Φθιώτιδος και αποτελεί πλέον έναν από τους αξιολογότερους χώρους πολιτισμού στην πόλη της Λαμίας.

Η Βιβλιοθήκη, συνδεδεμένη με το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης αριθμεί πάνω από 150.000 τόμους βιβλίων καταλογραφημένους με το σύστημα Avest

Η νέα συνεργασία με την ΑΠΟΣΤΟΛΗ και η δραστική και καρποφόρα παρέμβασή του Φθιώτιδος Συμεών στη «Στέγη Γερόντων Πετρή» στη Στυλιδα είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία και λειτουργία σε χώρους 1.000 περίπου τ.μ. του Οικοτροφείου Νόσου Alzheimer και συναφών παθήσεων, Αγία Ερμιόνη.

Βελτιώθηκε επίσης ο τρόπος λειτουργίας του Ραχούτειου Εκκλησιαστικού Γηροκομείου και του Ιδρύματος «Μέριμνα Γήρατος» Αθανάσιος και Μαίρη Ακρίδα.

Οι εγκαταστάσεις του Κατασκηνωτικού Κέντρου «Αγία Αικατερίνη» αναβαθμίστηκαν εκ βάθρων.

Περιβάλλον χώρος, χώροι υγιεινής, κοιτώνες, εξοπλισμός, γήπεδα, τα πάντα ανακαινίσθηκαν και βελτιώθηκαν. Κατασκευάστηκε νέος χώρος εστίασης συνολικού εμβαδού 500τ.μ και φιλοξενούνται κάθε καλοκαίρι πάνω από 1.000 παιδιά. Άξια να επισημάνουμε εδώ είναι και η φιλοξενία για δεύτερη χρονιά 50 παιδιών από την εμπόλεμη Ουκρανία στις κατασκηνώσεις της Μητροπόλεως μας.

Ο Ραδιοφωνικός Σταθμός της Ιεράς Μητροπόλεως, με πάνω από 40 εθελοντές παραγωγούς λειτουργεί πλέον σε εγκαταστάσεις ανακαινισμένες και αναβαθμισμένες, με δύο Studios στον πρώτο όροφο της νότιας πτέρυγας του Πνευματικού Κέντρου.

Με δική του φροντίδα και προσωπικό ενδιαφέρον λειτουργούν στις ενορίες της Μητροπόλεως 90 Ενοριακοί Κύκλοι Μελέτης Αγίας Γραφής προς εμπάθυνση του λόγου του Θεού. Οργανώνονται ομιλίες και συνέδρια που αναφέρονται σε σπουδαία θέματα κατήχησης και διακρίνονται για την πρωτοτυπία και τον εποικοδομητικό τους χαρακτήρα. Η κατήχηση και βάπτισις 90 και πλέον ενηλίκων και αλλοδαπών είναι μάρτυρας του ιεραποστολικού έργου που επιτελείται.

Αναπτύχθηκε ο τομέας της Νεότητας με κύριες δραστηριότητες την κατάρτιση στελεχών, την οργάνωση και λειτουργία των κατηχητικών Σχολείων, τη λειτουργία των κατασκηνώσεων, του Κοινωνικού Φροντιστηρίου υποστηρίξεως 30 μαθητών, τη Φοιτητική πρόνοια, τις επισκέψεις στα Σχολεία την υποδοχή των σχολείων στο Αμφιθέατρο του Πνευματικού και Διοικητικού Κέντρου και το διάλογο με τους μαθητές.

Εγκαινιάσε 11 περικαλλείς Ναούς και Πνευματικά Ενοριακά Κέντρα. τα οποία ανήγειρε, η σφύζουσα πνευματική ζωή των ενοριών της Μητροπόλεώς μας.

Το Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο με την εμπνευσμένη καθοδήγησή του Μητροπολίτου μας δημιούργησε στην Ανατολική πτέρυγα του Πνευματικού Κέντρου «Το Αποθετήριο της Αγάπης» που δραστηριοποιείται με τη συγκέντρωση και τη διανομή τροφίμων και ρουχισμού, με τις προικοδοτήσεις ορφανών - άπορων κοριτσιών, τη χορήγηση βοηθημάτων, την Τράπεζα αίματος με εκατοντάδες εθελοντές αιμοδότες, που στη διάρκεια της πενταετίας προσέφεραν 1.300 φιάλες αίμα και δεκάδες άλλες δράσεις.

Με δική του φροντίδα συνεχίζουν να λειτουργούν τα 10 Κέντρα Αγάπης για την παροχή σήμερα 400 περίπου μερίδων έτοιμου μαγειρεμένου φαγητού καθημερινά στους αδελφούς μας που έχουν ανάγκη.

Την άριστη σχέση του με τις Θεολογικές Σχολές των Πανεπιστημίων Αθηνών και Θεσσαλονίκης μαρτυρά η αगाστή συνεργασία με τους καθηγητές τους. Η παρουσία τους συχνή με την ευκαιρία συνεδρίων, ημερίδων και εκδηλώσεων.

Ο Μητροπολίτης μας, ως μέλος της Ιεράς Συνόδου την διαρρεύσασα περίοδο και μέλος διαφόρων επιτροπών διακρίθηκε για την σοβαρότητα, την σεμνότητα, την ιεροπρέπεια, τις εισηγήσεις του και την προσήλωσή του στην Εκκλησία και της αρχές της.

Οι σχέσεις του με τους τοπικούς άρχοντες και τις τοπικές αρχές δεν ήταν και είναι απλά συναινετικές και αρμονικές αλλ'είναι γόνιμες, παραγωγικές και ωφέλιμες με γνώμονα το συμφέρον της εκκλησίας. Η συνεργασία μαζί τους στάθηκε πάντα καρποφόρα.

Με τη συνεργασία της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος ανεγείρεται και θα παραδοθεί σύντομα το «ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, Κέντρο Έρευνας, Έκπαίδευσης, Τεκμηρίωσης και Ψηφιακής διαχείρισης Έκκλησιαστικής Πολιτιστικής Κληρονομιάς τής Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος», που θα δώσει μια άλλη διάσταση στην πνευματική πολιτιστική κληρονομιά της Φθιώτιδος.

Με τη συνεργασία της Εφορείας Αρχαιοτήτων έχουν δρομολογηθεί 20 και πλέον μικρότερης ή μεγαλύτερης κλίμακας έργα και μελέτες σε μεταβυζαντινούς ναούς και Ιερές Μονές της Φθιώτιδος.

Με ενέργειες του και την αδάμαστη θέληση, που τον διακρίνει σε λίγους μήνες θα ξεκινήσει η ψηφιοποίηση της θρησκευτικής πολιτιστικής κληρονομιάς της Φθιώτιδος.

Ήδη από την εποχή, που ο Μητροπολίτης μας ήταν Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, πάντοτε ανοικτός προς όλους είχε αναπτύξει άριστες σχέσεις με το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Η κατάταξη, ως αγίου της Ορθοδόξου Εκκλησίας του πατρός Βησσαρίωνος Κορκολιάκου στις 14 Ιουνίου 2022 και στη συνέχεια η επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου στην Ιερά Μονή Αγάθωνος υπήρξε μοναδικό ιστορικό γεγονός για την περιοχή μας.

Μ' όσα αναφέραμε, επιγραμματικά μόνο και εν συντομία, που ίσως να κούρασαν. Αποτυπώσαμε μια απλή καταγραφή για την ιστορία και τη μνημοσύνη όσων η αγάπη, η θέληση και η ποιμαντική φροντίδα και μέριμνα του Φθιώτιδος Συμεών έπραξαν.

Ανατέμνοντας εν κατακλείδι το φρόνημα, την προσωπικότητα και το έργο του Ποιμενάρχου μας την διαρρέυσασα πενταετία μπορούμε να πούμε ότι τον χαρακτηρίζουν: Αγάπη και αφοσίωση στην Εκκλησία, αγώνας για τη διαφύλαξη της παραδόσεώς της, βαθιά κοινωνική ευαισθησία, γλαφυρός λόγος και δυναμική και ασυμβίβαστη πράξη, ικανότητα εξαιρετική, δραστηριότητα αστείρευτη, δυναμική, ασύγκριτη, θέληση ισχυρή, δράση συνεχής, φωνή ψύχραιμη και νηφάλια, πορεία ακραιφνώς Ελληνορθόδοξη.

Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Σε τέτοιες στιγμές η παρουσία έχει έντονα συμβολικό χαρακτήρα, που ξεπερνά τα όρια μιας απλής τυπικής παρουσίας, είναι πνευματική συμπαράσταση και πνευματική συμπόρευση και συστράτευση. Όλοι εμείς, που μας συγκέντρωσε εδώ σήμερα η αγάπη, η τιμή, η συνεργασία, η φιλία, η απλότητα και η εγκαρδιότητα που γνωρίσαμε στο πρόσωπό Σας ευχόμεθα ο Θεός που σας ανέδειξε ποιμέναρχη μας να Σας χαρίζει δύναμη, υγεία, μακρότητα ημερών και να διατηρείτε πάντοτε την Επισκοπική Σας καρδιά «εις την αγάπην του Θεού και εις την υπομονήν του Χριστού». Αμήν.

Η σημερινή επέτειος των πέντε ετών από της Ενθρονίσεως του Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών το πηδάλιο της Τοπικής Εκκλησίας είχε και άλλες πνευματικές χαρές, καθώς ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε νέο Αρχιδιάκονο της Μητροπόλεως τον Ιεροδιάκονο π. Άγγελο Παναγιωτόπουλο και νέο Πρωτοψάλτη του Ιερού Μητροπολιτικού και Καθεδρικού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, εις διαδοχήν του Άρχοντος Υμνωδού της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας κ. Δημητρίου Μαντέ, ο οποίος πρόσφατα ολοκλήρωσε την πολυετή διακονία του στο Δεξιό Αναλόγιο του Μητροπολιτικού Ναού, τον Διευθυντή του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Ο νέος Πρωτοπρεσβύτερος της Ιεράς Μητροπόλεως π. Νικόλαος Πολυζώης δέχθηκε τις ευχές και την αγάπη των κληρικών, των αρχόντων και του ποιμνίου, ενώ ακολούθησε εόρτιο κέρασμα στο φιλόξενο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού.

Ο κ. Συμεών συγκινημένος από τις εκδηλώσεις αγάπης των κληρικών και των πνευματικών του τέκνων, αναφορικά με την σημερινή επέτειο σημείωσε:

«Θέλω να ευχαριστήσω όλους σας για την πενταετή υπομονή σας και να ζητήσω ανανέωση της υπομονής.

Ο Θεός να σας δώσει πολλή υπομονή, για να αντέχετε την αγάπη μου, γιατί πολλές φορές η αγάπη μου είναι «ανυπόφορη»!! Η αγάπη έχει ενδιαφέρον, η αγάπη έχει νοιάξιμο, έχει χιλιόμετρα και φωνή και αυστηρότητα ενίοτε. Η αγάπη έχει τρέλα, η αγάπη πάει παντού.

Εύχομαι ολόψυχα και μέσα από την καρδιά μου με αγάπη και ενότητα να συνεχίσουμε. Σήμερα δεν είναι ούτε σταθμός, ούτε τέλος, είναι νέα αρχή, νέο ξεκίνημα με αγάπη και με ενότητα. Ο Θεός να σας δίνει υγεία, δύναμη, πίστη, κουράγιο και όλοι μαζί να πορευόμαστε τον αγώνα τον καλό της ζωής του Χριστού. Αμήν»!

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου